

[Nøhr.]

ligheden Kommunalbestyrelsernes Ansvar. Overførslerne maa jo i det store og hele ske paa den Maade, at Staten overtager alle nødtvungne og lovbundne Udgifter, medens Kommunerne beholder en væsentlig Del af de Udgifter, hvis Størrelse de selv bestemmer. Men det er jo klart, at naar Staten efter Overførelsen skal inddække sine forøgede Udgifter og altsaa forøge Statsskatterne, saa er Skatteydernes Evne til at svare Kommuneskatter blevet saa meget mindre. Overførelsen til Staten er en rigtig Foranstaltning, fordi Udgifterne derved fordeles over hele Landet, men en Forudsætning for, at den samlede skattemæssige Virkning kan overses, maa det naturligvis være, at Kommunerne saa vidt muligt nedsætter den hjemmekommunale Udskrivning i tilsvarende Grad.

For Ejendomsbeskatnings Vedkommende har der under Finanslovdebatten været stillet Krav om væsentlige Lettelser for Landbrugets Vedkommende. Jeg vil gerne sige herom, at det er min personlige Opfattelse, at det ikke vilde være urimeligt, om man under Hensyn til de Vanskeligheder, som trods lykkelig Bedring stadig bestaar for dansk Landbrug, sikrede en mærkbar Lettelse i disse Skatter endnu i nogen Tid, hvilket maaske kunde gøres ved en bedre Udbygning af den Regulering af Amtsskatterne efter Rentabilitet, som har bestaaet siden 1933. Men en midlertidig Foranstaltning af denne Karakter falder formentlig uden for Skattekommissionens Opgave.

Hvis jeg til Slut med Hensyn til Skattesystemets Forenkling skulde udtrykke et Haab — Forhaabninger har man jo Lov til at nære ogsaa paa dette Omraade —, saa skulde det være, at vi i alt Fald i den direkte Beskatning naaede frem til en Opstilling, som den enkelte Skatteyder kunde forstaa. De bestaaende Principper for de sociale Udgifters Fordeling er vist meget sindrige og har vel ogsaa i det store og hele svaret til Formaalet. De fordeles i væsentlig Grad mellem Kommunerne i Kraft af den mellemkommunale Refusionspulje. Saa længe en stor Del af Udgifterne skal hvile paa Kommunerne, vil det næppe være muligt at finde bedre Systemer herfor. Jeg har altid været blandt dem, som erkendte, at Puljesystemet led af store Svagheder, og i alt Fald har det den fremtrædende Svaghed, at det er daarligt for Kommuner, som vil sætte Arbejder i Gang i Stedet for at yde Socialunderstøttelse, idet Systemet straffer disse Kommuner ved at give dem

mindre Refusion. Ved Overførelse til Staten af flere kommunale Udgifter vil det være muligt at lade denne mellemkommunale eller denne sociale Refusionspulje helt forsvinde og dermed fjerne en meget skadelig Betændelse, som vistnok har udviklet sig omkring denne Blindtarm inden for Skattesystemet.

Fremdeles vil jeg haabe, at det skulde kunne lade sig gøre, at alle de personlige Skatter, som hviler paa ensartede Dækningsregler for hele Landet, kunde samles i en enkelt større Skattesøjle. Det vil altsaa sige, at de personlige Udligningskatter, de almindelige personlige Statsskatter, Til lægsskatten, den overordentlige Indkomstskat og Merindkomstskatten skulde kunne svinde ind til en enkelt Indkomstskattelov, som saa kunde afstemmes efter de Krav, man stillede til den. Vi kan jo ikke blive ved at køre med Tillægsskatter, overordentlige Skatter og Merindkomstskatter i Længden, hvor velbegrundede de end kan være i en kortere Tid.

Men de private Ønsker, jeg har om at opnaa Skatteydernes Forstaaelse, gaar videre, idet de ogsaa omfatter hele Formen for Skattevæsenets Fremtræden over for Offentligheden. Den højtærede Finansminister har jo indlysende Ret i den berømte Udtalelse, han fremsatte her i sidste Samling, at Skatteyderne bør betale deres Skat med Glæde. Man kan godt føje til, at jo højere Indtægter man har, og jo højere Skat man skal betale, desto større Glæde bør man betale Skatten med, fordi en stor Indtægt simpelt hen ikke kan skabes i vore Dage, uden at man betjener sig i allerhøjeste Grad af de Hjælpe midler og Funktioner, som det offentlige stiller til Skatteydernes Raadighed ved Hjælp af de Skatter, der betales. Jeg tror, at Staten skulde overveje den Tanke, som jeg har set ventileret, om at tage en propagandamæssig Fremstilling i Brug af de Fordele, som et moderne Samfund giver sine Borgere, og jeg tror, at Staten og Kommunerne samtidig skulde modernisere Formen for Skattevæsenets Henvendelse til Skatteborgerne. Hidtil synes man nærmest at have valgt disse Former med den Hensigt at ærgre Skatteborgerne mest muligt, og i saa Henseende har man heller ikke forsmaaet de smaa Ting. Lad mig nævne blot saadan en enkelt Ting som den, at man paa Selvangivelseskonvolutten udtrykkelig anfører, at den maa ikke nedlægges ufrankeret i Postkassen. Hvorfor i al Verden maa den ikke det? Hvorfor kan man ikke vise Skatteyderen, som man skal have Pengene af, den ganske lille Venlighed, som ingenting